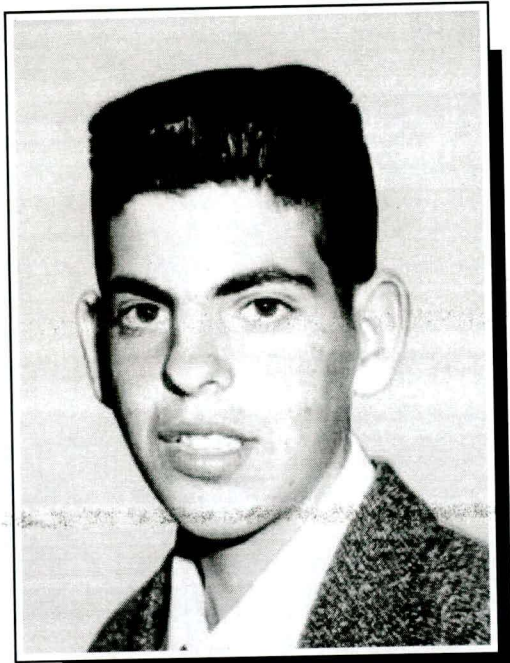

סמ"ר מיכאלי מוטי ז"ל

סמ"ר מיכאלי מוטי ז"ל
בן 21 בנפלו

בן לבנה וששון
נולד בגבעת אולגה

ב-י"ג באייר תשל"ז, 1/5/1977

התגייס ב-7.8.1995

נפל בפעילות מבצעית

ב-כ"ו בתמוז תשנ"ח, 19/7/1998

שרת בחיל השריון

יחידה: חט' 500

תפקיד: תותחן טנק שוט

מקום נפילה: מוצב החרמון

באזור: רמת הגולן

נקבר בחדרה

קורות חיים

מוטי מיכאלי, בן לבנה וששון, נולד ביום - י"ג באייר תשל"ז 1/5/77. מוטי נולד בגבעת אולגה בן יחיד בין שלוש בנות. מוטי למד בב"ס יסודי "עמישב" ולאחר מכן עבר לב"ס עממי "אורלטף" בגבעת אולגה, כשהגיע לתיכון למד במגמת פקידות בב"ס "תימון" בחדרה.

עד לגיוסו עבד בנגריה של קרוב משפחתו. ב-7/8/95 התגייס לצה"ל ולמרות רצונו העז לשרת בחיל הים לא צלח לו מזלו ולכן התגייס לחיל השריון לחטיבה 500 בפלוגת גור - בתפקיד תותחן ולמרות שלא תמיד קיבל את מה שביקש, אהב מאוד את השירות הצבאי. מוטי אהב את החיים, אהב מוזיקה, בעיקר שירים ים-תיכוניים, אהב לטייל אם בכלי רכב ואם ברגל, התעניין במכוניות ואהב לנהוג, נהג לשחק שש-בש ובמכשיר המגסון. חלום חיו היה להיות די.ג'י' (תקליטן).

מוטי היה בחור שקט וצנוע אהב לעזור לזולת מבלי לצפות לקבל תמורה כלשהי. וללא התנשאות מצידו, חבריו אהבו אותו ובכל אשר הלך היה אהוב ומקובל - למרות שהיה טיפוס של "נחבא אל הכלים".

הדבר הכי מיוחד שאפיין את מוטי היה צחוקו הגדול והמתגלגל, כלום לא יכל לשבור את רוחו האיתנה, כל הזמן חיך והיה אופטימי מאוד לגבי החיים.

למוטי היו הרבה תוכניות לאחר השחרור הוא תכנן לעבוד ולאחר מכן לטוס לחו"ל "לעשות חיים" ולראות עולם.

מתוך שירותו הצבאי שירת מוטי 8 חודשים בלבנון, שמונה חודשים בהם ראה את חבריו

סמ"ר מיכאלי מוטי ז"ל

נפצעים, ונהרגים ועוזר לפנותם מהשטח. לצערנו אותו אי אפשר היה להציל.
בחופשת השחרור הזעיקו אותו מהבית לבסיס לרגל תרגיל בחרמון ושם קרה האסון.
מוטי סיים את המשמרת והלך לישון על ריצפת הטנק, על המשמרת עמדו עוד 3 חיילים
ותפקידם היה לצדד מידי פעם את תותח הטנק, כאשר המט"ק צידד הוא לא וידא שכל
החיילים בעמדות. אם הוא היה בודק זה לא היה קורה, כאשר הם צידדו פגע הצריח בראשו
של מוטי והמכה החזקה הרגה אותו במקום. כל ניסיונות ההצלה עלו בתוהו ב-19/7/98
בשעה 11:00 בלילה נפטר מוטי.
בן 21 היה במותו.

מרדכי מוטי מיכאלי

אחי היקר,

אני יושבת וכותבת ודמעות חונקות את גרוני. כותבת אני עליך כדי להנציח אותך לדורי דורות. כדי שהילדים, הנכדים הנינים ובני הנינים שלנו לא ישכחו את הילד שהיה לו צחוק מיוחד - כאשר צחקת כל גופך התגלגל, ילד עם לב זהב שעזר לכל נזקק מכל הלב בצניעות וללא התנשאות ותמיד הסתפקת במועט. אף פעם לא ביקשת תמורה ותמיד היית נותן יותר מאשר מקבל. ילד שקט וביישן אשר נחבא אל הכלים. לקחת את החיים בקלות ושום דבר לא יכל לשבור את רוחך. אפילו בצבא כאשר היית מקבל ריתוק או נשאר שבת נוספת היית אומר "אין דבר". אהבת את החיים. אהבת שירים ים תיכוניים ובכלל כל מוזיקה בווליום הכי חזק. איך אפשר לשכוח את השש-בש, המשחק בו היית תמיד מנצח. תמיד אזכור אותך נוהג ברכב כשיד אחת על ההגה ויד שניה על החלון, מוזיקה בשיא הווליום ודורך על הגז עד הסוף. תמיד פחדנו כשנהגת היינו מבקשם שתיזהר. ואתה, עם חוש ההומור "השחור" היית עונה:

מרדכי מוטי מיכאלי

"מקסימום אני אמות." והנה אחי, אתה מת, אבל בדרך שלא

חלמנו נהרגת: בתאונת אימונים בצבא.

אין ויכוח שאהבת את החיים, עד אשר בא המוות ותלשה אותך

מאיתנו. מליבנו. ללא כל אזהרה. את הילד אשר אף פעם לא

ביקש יותר מדי. הילד שלא יידע עוד סרטים, לא יידע עוד

אהבה. אתה הלכת מאתנו בן 21 במותך, הלכת מאיתנו, אח יקר

שכמותך, ואנו שואלים מה היה ומה יהיה?

אחי היקר, כאשר הלכת מאיתנו גם חתיכה מגופנו הלכה עמך

וכל יום שעובר בלעדיך - עוד חתיכה נושרת. הכאב הוא גדול

מנשוא והגעגועים עזים ביותר. אתה חסר לי מאד אחי הקטן.

לו רק יכולתי לראותך פעם נוספת. לו רק יכולתי לשמוע את

קולך ולדעת היכן אתה נמצא לפחות. אני מקווה שטוב לך שם

באשר אתה.

חשבתי שהגשם ישטוף את הדמעות אבל הגשם הפסיק והדמעות

ממשיכות. הן זולגות אל הקבר החם.

לנצח אחי אזכור אותך תמיד.

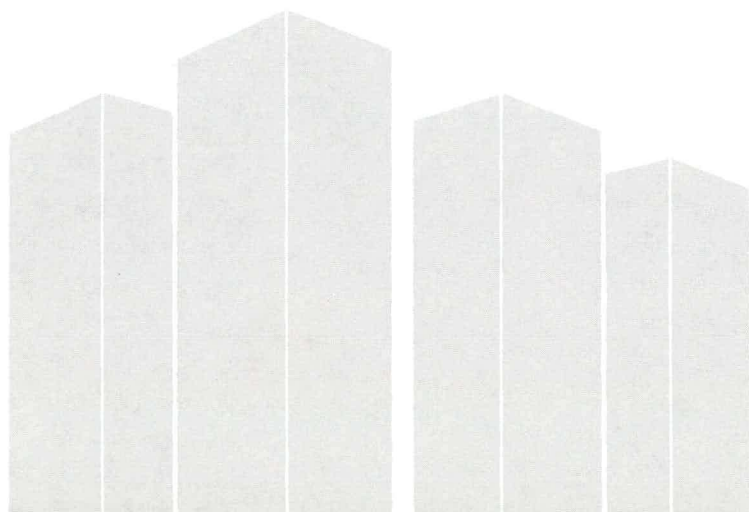
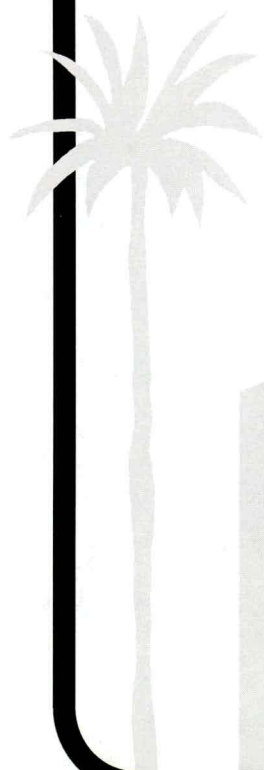
יד לבנים - חדרה

מרדכי מוטי מיכאלי

אוהבת ומתגעגעת יותר מתמיד.

אחותך הגדולה,

נעמה

1011 1011 1011 1011 1011
 1011 1011 1011 1011 1011
 1011 1011 1011 1011 1011
 1011 1011 1011 1011 1011

[illegible][illegible]

110 350 7431, 711 8711 1210, 2130 110 7411 2311
 0110 37 2010 8311 1010 101014 37, 5111 11011

[illegible]

200, 200 20 11 2030 231 234 24 241
 200 200 20 11 2030 231 234 24 241

1/10 2/11 14/12 1/1 2/2 3/3 4/4 5/5 6/6 7/7 8/8 9/9 10/10 11/11 12/12 13/13 14/14 15/15 16/16 17/17 18/18 19/19 20/20 21/21 22/22 23/23 24/24 25/25 26/26 27/27 28/28 29/29 30/30 31/31 32/32 33/33 34/34 35/35 36/36 37/37 38/38 39/39 40/40 41/41 42/42 43/43 44/44 45/45 46/46 47/47 48/48 49/49 50/50 51/51 52/52 53/53 54/54 55/55 56/56 57/57 58/58 59/59 60/60 61/61 62/62 63/63 64/64 65/65 66/66 67/67 68/68 69/69 70/70 71/71 72/72 73/73 74/74 75/75 76/76 77/77 78/78 79/79 80/80 81/81 82/82 83/83 84/84 85/85 86/86 87/87 88/88 89/89 90/90 91/91 92/92 93/93 94/94 95/95 96/96 97/97 98/98 99/99 100/100 101/101 102/102 103/103 104/104 105/105 106/106 107/107 108/108 109/109 110/110 111/111 112/112 113/113 114/114 115/115 116/116 117/117 118/118 119/119 120/120 121/121 122/122 123/123 124/124 125/125 126/126 127/127 128/128 129/129 130/130 131/131 132/132 133/133 134/134 135/135 136/136 137/137 138/138 139/139 140/140 141/141 142/142 143/143 144/144 145/145 146/146 147/147 148/148 149/149 150/150 151/151 152/152 153/153 154/154 155/155 156/156 157/157 158/158 159/159 160/160 161/161 162/162 163/163 164/164 165/165 166/166 167/167 168/168 169/169 170/170 171/171 172/172 173/173 174/174 175/175 176/176 177/177 178/178 179/179 180/180 181/181 182/182 183/183 184/184 185/185 186/186 187/187 188/188 189/189 190/190 191/191 192/192 193/193 194/194 195/195 196/196 197/197 198/198 199/199 200/200 201/201 202/202 203/203 204/204 205/205 206/206 207/207 208/208 209/209 210/210 211/211 212/212 213/213 214/214 215/215 216/216 217/217 218/218 219/219 220/220 221/221 222/222 223/223 224/224 225/225 226/226 227/227 228/228 229/229 230/230 231/231 232/232 233/233 234/234 235/235 236/236 237/237 238/238 239/239 240/240 241/241 242/242 243/243 244/244 245/245 246/246 247/247 248/248 249/249 250/250 251/251 252/252 253/253 254/254 255/255 256/256 257/257 258/258 259/259 260/260 261/261 262/262 263/263 264/264 265/265 266/266 267/267 268/268 269/269 270/270 271/271 272/272 273/273 274/274 275/275 276/276 277/277 278/278 279/279 280/280 281/281 282/282 283/283 284/284 285/285 286/286 287/287 288/288 289/289 290/290 291/291 292/292 293/293 294/294 295/295 296/296 297/297 298/298 299/299 300/300 301/301 302/302 303/303 304/304 305/305 306/306 307/307 308/308 309/309 310/310 311/311 312/312 313/313 314/314 315/315 316/316 317/317 318/318 319/319 320/320 321/321 322/322 323/323 324/324 325/325 326/326 327/327 328/328 329/329 330/330 331/331 332/332 333/333 334/334 335/335 336/336 337/337 338/338 339/339 340/340 341/341 342/342 343/343 344/344 345/345 346/346 347/347 348/348 349/349 350/350 351/351 352/352 353/353 354/354 355/355 356/356 357/357 358/358 359/359 360/360 361/361 362/362 363/363 364/364 365/365 366/366 367/367 368/368 369/369 370/370 371/371 372/372 373/373 374/374 375/375 376/376 377/377 378/378 379/379 380/380 381/381 382/382 383/383 384/384 385/385 386/386 387/387 388/388 389/389 390/390 391/391 392/392 393/393 394/394 395/395 396/396 397/397 398/398 399/399 400/400 401/401 402/402 403/403 404/404 405/405 406/406 407/407 408/408 409/409 410/410 411/411 412/412 413/413 414/414 415/415 416/416 417/417 418/418 419/419 420/420 421/421 422/422 423/423 424/424 425/425 426/426 427/427 428/428 429/429 430/430 431/431 432/432 433/433 434/434 435/435 436/436 437/437 438/438 439/439 440/440 441/441 442/442 443/443 444/444 445/445 446/446 447/447 448/448 449/449 450/450 451/451 452/452 453/453 454/454 455/455 456/456 457/457 458/458 459/459 460/460 461/461 462/462 463/463 464/464 465/465 466/466 467/467 468/468 469/469 470/470 471/471 472/472 473/473 474/474 475/475 476/476 477/477 478/478 479/479 480/480 481/481 482/482 483/483 484/484 485/485 486/486 487/487 488/488 489/489 490/490 491/491 492/492 493/493 494/494 495/495 496/496 497/497 498/498 499/499 500/500 501/501 502/502 503/503 504/504 505/505 506/506 507/507 508/508 509/509 510/510 511/511 512/512 513/513 514/514 515/515 516/516 517/517 518/518 519/519 520/520 521/521 522/522 523/523 524/524 525/525 526/526 527/527 528/528 529/529 530/530 531/531 532/532 533/533 534/534 535/535 536/536 537/53

1845. 24 1845. 24
1845. 24 1845. 24

18 Feb 1944

10. 25. 71 31. 12. 70 27. 11. 70 11. 12. 70 11. 12. 70 11. 12. 70 11. 12. 70 11. 12. 70
 11. 12. 70 11. 12. 70 11. 12. 70 11. 12. 70 11. 12. 70 11. 12. 70 11. 12. 70 11. 12. 70

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

1. 1000
 2. 1000
 3. 1000
 4. 1000
 5. 1000
 6. 1000
 7. 1000
 8. 1000
 9. 1000
 10. 1000
 11. 1000
 12. 1000
 13. 1000
 14. 1000
 15. 1000
 16. 1000
 17. 1000
 18. 1000
 19. 1000
 20. 1000
 21. 1000
 22. 1000
 23. 1000
 24. 1000
 25. 1000
 26. 1000
 27. 1000
 28. 1000
 29. 1000
 30. 1000
 31. 1000
 32. 1000
 33. 1000
 34. 1000
 35. 1000
 36. 1000
 37. 1000
 38. 1000
 39. 1000
 40. 1000
 41. 1000
 42. 1000
 43. 1000
 44. 1000
 45. 1000
 46. 1000
 47. 1000
 48. 1000
 49. 1000
 50. 1000
 51. 1000
 52. 1000
 53. 1000
 54. 1000
 55. 1000
 56. 1000
 57. 1000
 58. 1000
 59. 1000
 60. 1000
 61. 1000
 62. 1000
 63. 1000
 64. 1000
 65. 1000
 66. 1000
 67. 1000
 68. 1000
 69. 1000
 70. 1000
 71. 1000
 72. 1000
 73. 1000
 74. 1000
 75. 1000
 76. 1000
 77. 1000
 78. 1000
 79. 1000
 80. 1000
 81. 1000
 82. 1000
 83. 1000
 84. 1000
 85. 1000
 86. 1000
 87. 1000
 88. 1000
 89. 1000
 90. 1000
 91. 1000
 92. 1000
 93. 1000
 94. 1000
 95. 1000
 96. 1000
 97. 1000
 98. 1000
 99. 1000
 100. 1000

הנסיך הקטן - יונתן גפן

פגשתי אותו בלב המדבר
יפה שקיעת שמש ללב עצוב
ציירתי לו עץ וכבשה על נייר
והוא הבטיח לי שישוב

הנסיך הקטן מפלוגה א'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח
וכל שושניו הן קוצים כעת
ולבו הקטן קפא כקרח.

ואם אי-פעם תגיעו לכאן
תדעו שכאן הוא חרש צנח
וקול הנפילה מעולם לא נישמע
בגלל החול הרך

והיה אם יופיע שם ילד קטן
שפניו שותקות ושיער לו זהב
תדעו שזה הוא והושיטו לו יד
ולטפו את האבק המדבר מעיניו

הנסיך הקטן מפלוגה א'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח,
וכל שושניו מתיפחות כעת
ולבו הקטן קפא כקרח

קינת דוד-

הצבי , ישראל על במותיך חלל!
איך נפלו גיבורים!
אל תגידו בגת,
אל תבשרו בחוצות אשקלון,
פן תשמחנה בנות פלשתים,
פן תעלזנה בנות הערלים!
הרי בגלבע,
אל טל ואל מטר עליכם
ושדי תרומת!
כי שם נגאל מגן גיבורים,
מגן שאול,
בלי משיח בשמן.
מדם חללים , מחלב גיבורים
קשת יהונתן לא נשוג אחור
וחרב שאול לא תשוב ריקם.

מ ו ט י

אז ומתמיד הייתה דרכו של עולם

הגורל גרם לכך שעוד חבר אבד

נק נועד לשפיכות הדם

לחם מול אויבנו , והנה בנו הוא בגד

מ י כ א ל

ה לעשות ? מה יהיה ? עד מתי ?

כול אני כך לשאול.

י אתה איתנו כבר לא חי

ז נמשיך את מותך לזכור ולסבול

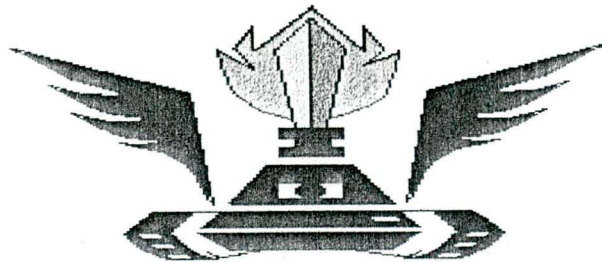
א ישתנו וחיינו כמו גל

עלו וירדו עד אחרית הימים

" הצבי על במותך חלל
איך נפלו גיבורים!"

מפלוגת אריאל

לעולם נהייה איתכם

אריאל
לוחמים

מוטי -

שנה ושמונה חודשים היינו ביחד אני ואתה .
כשהגענו לפלוגה בתחילת דרכנו היינו צריכים משהו לדבר איתו , משהו עם שמחת חיים
שלעולם לא מפסיקה.

מישהו שיהיה ניטרלי ולא משוחד ואחד עם ניסיון חיים,
אני זוכר את הלילות שעברנו יחד במגן 20 בגשם וברמות ורק אתה אף פעם לא הפסקת
לחייך ולצחוק ולהגיד שלא משנה מה עוד ככה וככה חודשים משתחררים ואת הזמן אי
אפשר לעצור.

האמת היא שאין לי כל - כך מה לכתוב כמו להרבה אנשים בפלוגה מוטי לא הייה אחד
שבלט יותר מדי , תמיד היה נחבא אל הכלים כמו שבא לקבל את המלוכה . עברנו ביחד קו
שטחים , אימון מפרך בתרצה , קו לבנון , שלשמחתי היה לי הכבוד לעשות עמך כמה
מארבים לאחר מכן אימון מהנה בנבי - מוסא ולבסוף קו רמת הגולן - חרמון
בו נלקחת מאתנו בעודך !

בפלוגה שלנו פלוגת אריאל שנקראת ע"ש אריאל איובי ז"ל
מוטי - אומרים שאלוקים לוקח את כל הטובים אליו כי הוא רוצה אותם לידו כזה היית , איש
טוב שעובד בצנעה.

רק דבר אחד אוסיף ואומר שתמיד ניצחת אותי בשש - בש ואמרתי לך במשחק האחרון
שאשחק אתך רק כשתשתחרר כי אז יהיה לי מזל.

למשפחה -

תהיו חזקים , לעולם לא נשכח את מוטי ולא אתכם.

ירון כדורי - מרץ '96

מוטי -

מוטי , עדיין אני לא מעכל את גודל האובדן .
זכורים לי כל -כך הרבה מצבים ואירועים שהיית שותף להם, שלא יתכן שאתה כבר לא איתנו , אני לא תופס שלא נוכל לשבת לנו צהריים שלמים ולהעביר אותם במשחקי שש-בש , דיבורים צחוקים כשברקע מתנגנים שירים ים - תיכוניים שכל כך אהבת. אני לא חושב שאני אכיר בחיי חייל שאוהב לעזור כמוך ולא הייתה פעם אחת שביקשתי ממך משהו ונתקלתי בסירוב והכל עשית עם החיוך המיוחד שבך , אהבת את החיים וידעת-להנות מהם , שום דבר שבעולם, גם הקשה שביותר, לא הצליח להפיל אותך ברוחך, תמיד היית מוצאי את הטוב ומסתכל על חצי הכוס המלאה.
אתה היית אהוב על כולם ותיקים כצעירים והיית האחרון שדרש לעצמו דברים בשל היותו ותיק , ראית את כולם באותו קומה ותדע שהעריכו זאת כולם.
כל - כך הרבה רגעים עולים לנגד עיני כך שזה יהיה פשע לגנוז אותם למילים, לכן אומר לך שתמיד תהיה לנגד עיני, ולעולם אנסה לחקות אותך בכל תכונותיך הנדירות , והייחודיות.

יהי זכרך ברוך

אלדד מזור (ג'קי)

מוטי -

כשאני יושב וחושב ונח מכל העבודות בפלוגה ,
אני מנסה לדמיין שהשתחררת ובגלל זה אתה לא בפלוגה.
אבל עמוק בפנים אני יודע שזה לא בגלל שהשתחררת אלא בגלל שאתה כבר לא איתנו. יומיים לפני השחרור שכל - כך ציפית לו הלכת מאתנו והסיבה היחידה שאני מצליח לחשוב למה זאת הסיבה שהייתה יותר מדי טוב להיות אתנו ומישהו רצה אותך שם למעלה.
שנה ושמונה חודשים באותה פלוגה, במקומות הכי נידחים בארץ, לא הפסקת לחייך להיות מאושר לקחת את החיים בקלות.
שנה ושמונה חודשים שבהן זכיתי להכיר את הבן - אדם התמים , הנחמד , בעל שמחת החיים - מוטי מיכאלי!
עם כל יום שעובר אנשים יתחילו לשכוח אבל אני יודע שבליבם של חבריך לפלוגה הכאב לא יפסיק ורק יתחזק.

לעולם לא נשכח אותך מוטי!

מוטי

לפלוגה הגענו 4 חודשים אחר־ך , טחנו צעירות יחדיו בתרצה, בשטחים , בקלקליה , ובצבעוני .

המשכנו יחדו במשך כשנתיים.

עברנו תקופות קשות ביחד , אך אתה לא נשברת.

אפילו כשהיית מקבל עונשים היית "לוקח" אותם בקלות ואף באדישות מסוימת , שלא ראינו אצל אף אחד אחר.

למרות שלא תמיד הסכמנו על הכל , תמיד נשארנו חברים.

מוטי , אנו מצטערים שלא הספקנו להכיר אותך יותר לעומק.

מוטי , כשאנחנו נזכרים בך אנחנו נזכרים בקטעים שהיית עושה מתוך סרטים ומצחיק אותנו , נזכרים בשירים במזרחית שהיית שר לנו במארבים.

מוטי , חיך נקטעו בתחילת דרכם , אנו כואבים ומבכים את מותך הטרגי.

מוטי זוכרים אותך לעד

מחזור נובמבר '95

שגיב, סיקסיק , פנסו

מוטי -

תקופה של 5 חודשים היינו ביחד , עברנו חוויות לא קלות אך גם חוויות יפות.
היית חייל משקיע וגם פרוע , אמרת לי כשתשתחרר אתה רוצה למצוא מקום עבודה וגם לקנות מכונית.
את שני הדברים סידרתי לך: עבודה במקום עבודתי להיות סייר במקד , לרגע נדלקת והתלהבת.
לא אשכח את התקופה האחרונה בחרמון.
היינו משחקים שש - בש כל יום ובכל פנאי , אולי פעם או פעמיים הפסדת , אבל אותי תמיד היית מנצח.
כמו שאני יודע היית השחקן שש - בש הכי טוב שאני מכיר.

**מוטי ! אותך תמיד אני אזכור
ותמיד אוהב אותך
לעולם לא אשכח אותך**

גיל ויונטה - נהג הצוות

מוטי -

זו הרגשה קצת מוזרה לכתוב לך , כאילו בפניה אישית , אבל עדיין הזיכרון ממך חזק.
5 חודשיים היינו יחד בטנק פרקנו , הרכבנו ושוב פרקנו את אותו חלק. עשינו ימים ולילות ביחד ברמת הגולן ובחרמון.
אי אפשר לשכוח את הקטעים , הצחוקים ומשחקי השש - בש האין סופיים שהינו משחקים יחד , הלילות ביחד במארבים ...
מי היה מאמין , שהתמונה שהצטלמנו יחד לפני שיצאתי הביתה תהייה התמונה האחרונה מחייך.
וכמו בתמונה כך אני זוכר אותך תמיד שמח ואופטימי מעודד ומצחיק.

**לעולם לא נפרדנו ולעולם גם לא נפרד.
אתה תמיד איתי בזיכרוני.
לנצח אחי אזכור אותך תמיד**

אבי - טען הצוות

מוטי-

כולנו הגענו ל"מסיבת שחרור" של מוטי, ישבנו, היה אוכל, אבל הייתה אורה כבדה. פה ושם שמעת עוד בכי ויללות.
החבר'ה ניסו להיות חזקים אבל כשהגענו לבית הקברות כולנו לא יכלנו יותר.
תמיד חשבתי שלכל אחד יש את הזמן שלו, אבל זה פשוט לא הגיוני... הוא היה יותר מדי צעיר, כל החיים עוד היו לפניו.
בגילנו אנחנו לא חושבים על מוות, אנחנו מרגישים כאילו נחיה לנצח ואז באה יד המוות ותולשת מאתנו, מלבנו בחור יקר שאף פעם לא ביקש יותר מדי, תמיד שקט וישנוני, מוטי!
הכי אני זוכרת את מוטי יושב עם כל המחזור שלו מאחורה באוטובוס בסד"ח (סדרת חינוך בירושלים) וכולם שרים ואז מוטי מוסיף לשיר את השורה שלו וכולם צוחקים, וגם הוא.
הייתי רוצה לחזק את המשפחה, לחבק אותכם ולהגיד לכם שהכל יהיה בסדר, אבל הכל לא יהיה בסדר, ושום דבר לא יחזיר את הדברים למקומם.
אבל חשוב שנישאר איתכם בקשר כי כמו שבבילנו אתם כל מה שנישאר לנו ממוטי גם בשבילכם אנחנו כל מה שנישאר ממנו!
אז כל פעם שאתם (הפלוגה) מתגעגעים לצחוק של מוטי, לבדיחות שלו או לחיקויים של אסקימו לימון שהוא היה עושה תזכרו את המשפחה ותבוא לחזק אותם.
אני לעולם לא אשכח את הפלוגה אבל במיוחד אני לעולם לא אשכח את מוטי, הבישן השקט הישנוני והחביב !

יהיה זכרך ברוך !

אלונה סניץ
(פקידה פלוגתית לשעבר)

מוטי

את היכרותי את מוטי בתחילתי ב – 7 לאוגוסט '95 לפני 3 שנים בערך, יום הגיוס בבקו"ם, כשכולם בודקים מי נגד מי ראיתי את פרצופו החביב של מוטי והפונציאל הטמון בו, ישר נהיינו חברים.

3 שנים היינו יחד, מהטירונות עד הפלוגה המבצעית, היינו יחד כמעט בכל מקום בארץ, לרבות קורס "שוטים" שעשינו ביחד שיכל להבטיח את המשך החברות גם במילואים, אולם חלום זה נגדע באכזריות בעודו באיבו.

מה אני יכול לומר על מוטי?

הוא היה בחור עם לב זהב, אהב ועזר לכל מי שנזקק כל זאת בצניעות ללא התנשאות, אף פעם לא התלונן ולקח מה שנתנו לו- כי כזה היה מוטי.

פלוגת אריאל איבדה לוחם יקר וחבר אהוב, 3 שנים היינו יחד ואותם לא אשכח כל חיי.

עדין קשה לי לעכל את האובדן שפקד אותנו ולפעמים בחלומות אתה מופיע לי ואומר שהכל יהיה בסדר, כמו שהיית אומר בפלוגה, ואני חושב שהכל חזר לסדרו ולא קרה אסון עד שאני מתעורר למציאות הקשה ואל החיים בלעדיך.

אני נזכר איך דיברנו על השחרור ואיך נעשה אצלך בחדר מסיבה לכל המחזור, ודווקא אצלך, כי כזה היה מוטי בחור שנותן כל-כך הרבה לפני שלוקח.

אני נפרד ממך בצער ובכאב
ומקווה שאתה משגיח ושומר עלינו מלמעלה.
לא אשכח אותך לעולם!

גלעד בן-ציון
(בן מחזור)

מוטי

"חייל נהרג מפגיעת צריח בחרמון" נכתב בעיתון.
בלוויה נאמר: "מוטי התותחן הותיק בגדוד".
אבל, דברים אלו לא סיפרו את סיפורך, ולא שיקפו את מוטי שאני הכרתי.
מוטי הלוחם, שתמיד פגע פגז ראשון בצ"מפ, שהשתתף ב"ענבי זעם", ב"אירועי
ספטמבר", שטחן 5 / 5 במחסום ליד קלקיליה בקו שטחים, שעשה עוד קו קשה של 4
חודשים ברכס-רמים (לבנון), ובסוף חרמון.
מוטי החייל, שעבר טירונות ומסלול, טחן צעירות, בפלוגה שלהיות צעיר היה בה גנאי בשל
מיעוט חיילים.
פק"ל 21, מסדרים, שמירות, מטבחים וסינג'ורים.
וגם לאחר מכן בתור תותחן, כי אין מה לעשות תמיד חסרים תותחנים.
מוטי החבר, 3 שנים מהיום הראשון ביחד.
8 חודשים של מסלול, ואחרי כן עוד שנתיים וארבעה חודשים ביחד.
תמיד באותו חדר, תמיד עם אותם אנשים, אוגוסט 95.
בן מחזור, אתה כבר מכיר כל תנועה שלו, כל תגובה שלו, כל צחוק.
ואיזה צחוק, הוא היה מרים את הראש ומשחרר צחוק גדול, ומיד אח"כ נותן עוד משפט
לסיום הבדיחה.
את הפשטות שלו.
היינו שומעים את המוזיקה שהיה שומע, בוקעת בקולי קולות מהאזניות של הווקמן,
כששכב על המיטה בחדר, באוהל.
שרים איתו במקלחת, ולפעמים גם במארב שירים מזרחיים ושירי צבא.
אח"כ כמובן הראשון שנירדם, כי "הרי מוטי מסוגל להירדם בכל מצב", כך תמיד אמרנו
במחזור.
אמנם מוטי, לא היית החייל הכי טוב בעולם, תמיד אמרנו, שלא קם המפקד שיביית את
מוטי, כי את מוטי אי אפשר לשנות.
תמיד התייחסת לכל עונש באדישות, כשאנחנו התעצבנו חצי מהזמן במקומך.
יום ביציאה, אז מה אפשר לחשוב. שבת, בסוף זה ייגמר, מקסימום היית דואג ליום
בחזרה.
שנינו ידענו, שהיית יכול לעזוב את הפלוגה אם היית רוצה, אבל בחרת להמשיך, ולתרום 3
שנים למדינה, בתור לוחם בשריון עד המארב האחרון.
ובאמת אני זוכר שבשבוע, שיצאתי לחופשת שחרור, פתאום ניכנס בך חיידק של העברת
שיעורים.
היית מסכם על נושא מסוים שקשור לצבא ומעבירו לצוות, כאילו רצית להעביר
למחזורים אחרינו את ניסיוןך.
מוטי לפני שנפרדנו בדרכנו הביתה בפעם האחרונה הבטחת להתקשר, כשתצא לחופש"ש
את זה כבר לא הספקת...

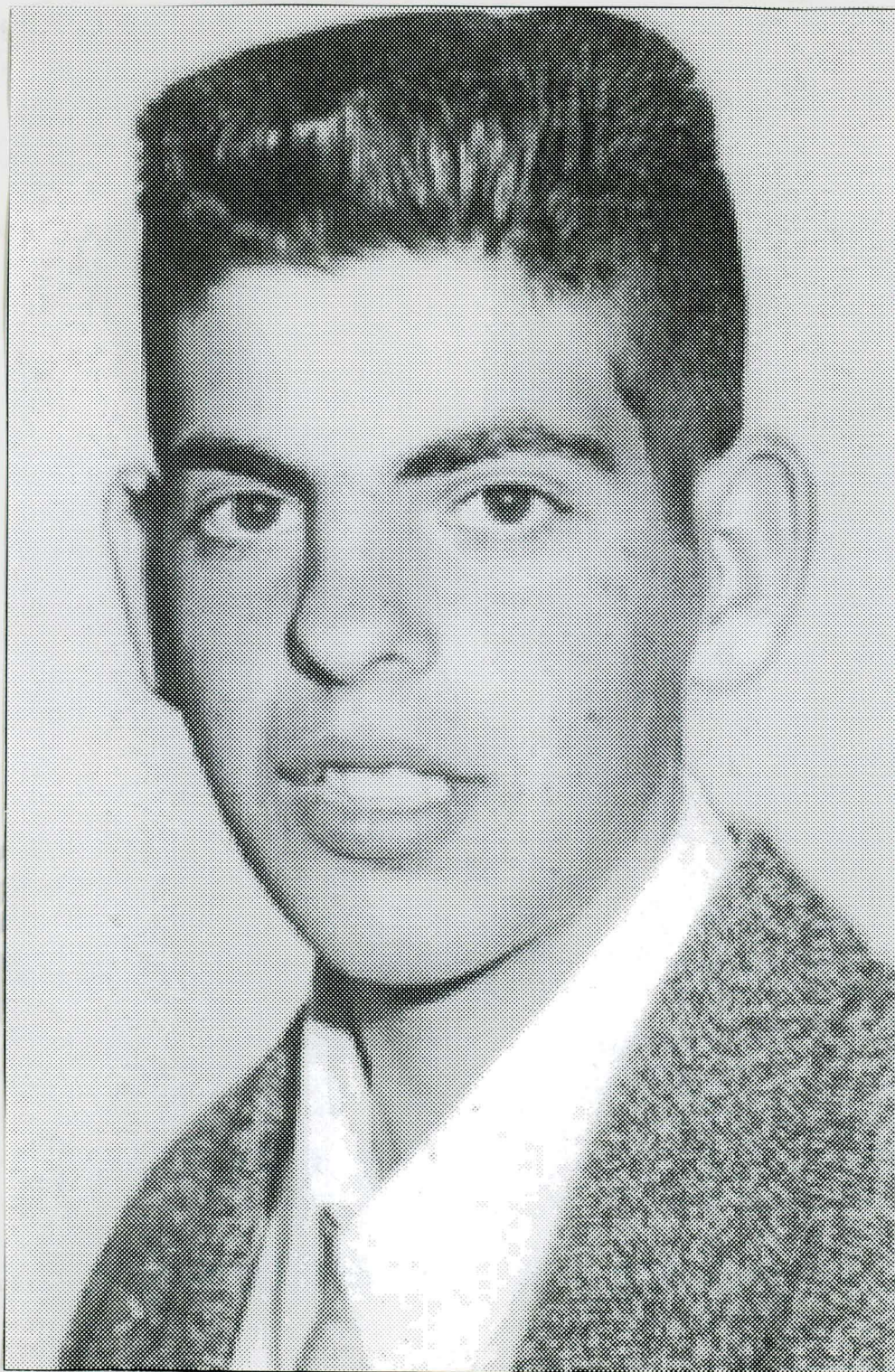
לנצח אחי אזכור אותך תמיד.
תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים.

יד לבנים - חדרה

מרדכי מוטי מיכאלי

בן לבנה וששון מיכאלי

01/05/77
19/07/98

י"ג אייר תשל"ז
כ"ו תמוז תשנ"ח

נולד ביום
נפל ביום